

(המשך מעמוד 8)

החולם הניצחי, ניסה לבנות את המהפכה על קומץ של זרים, שלא הכירו את ה' שטח ולא היו אהר' דים על האיכרים ה' מקומיים.

★ ★ ★
שורשים, תוכים וקופים

בן באן התדרדר מצב לוחמי-גריליה. משודע לסי-איי-איי האמריקאי על ה' מצאו האפשרי של צ'ה בובליביה, הוטסו ללה-פאס מאות מומחים אמריקאיים ללוחמה זעירה. הם הקימו והדריכו חטיבת קימאנו בוליבית, שהתמחתה בלוחמה זעירה בהרים וביערות, לפי נסיון ויאט-נאם. הם הורו על הצבא הבוליבית להתקדם, ב' איזורה-הרים, עד שיכתרו את הלוחמים של צ'ה. אתר-כך פשוט חסמו את כל היציאות האפשריות, מן האיזור ההררי והצחיח — והמתינו.

אנשי-גואררה נאלצו, לא אחת, לאכול שור' רשים, לשחוט תוכים וקופים כדי להישאר בחיים. הם יצטרכו לרדת לחוות, במוקדם או במאוחר, העיר באריינטוס.

כתב צ'ה, בדו"ח החודשי שלו, מיום 31 באוגוסט 1967:

היה זה, ללא ספק, החודש הגרוע ביותר מאז התחילה המלחמה. אובדן כל המערכת עט המיסמכים והתרופות היא מכה קשה — בעיקר פסיכולוגית. אובדן שני לוחמים ב' סוף החודש והנסיגה הארוכה, כשאנו ניזו' נים מברש'סטינו, גרם לדמוראליזציה והביא, לראשונה, לעריקתו של מישו: קמבוא. טוב שהוא עזב — אך לא בתנאים כאלה.

היעדר כל קשר עם החוק, היעדר קשר עם אנשיו של חואקין (בבירה) והעובדה ש' האנשים השבויים פתחו את הפה — גם אלה הביאו לדמוראליזציה מסוימת. מחלתי גר' מה לחוסר-ביטחון...

המוראל שלנו והאגדה המהפכנית, בה אנו חיים, הגיעו לנקודת-שפל. לכן מוסיפות מטרותינו העיקריות להיות, כמו מההתחלה: לחדש את הקשר עם החוק, לצרף אלינו

לוחמים חדשים, לקבל אספקת תרופות ו' ציוד.

מטרות אלו לא הושגו: באריינטס לחץ כל העת על אנשי-גריליה הנסוגים. 400 אנשי-קומאנו ממשלתיים, שהודרכו על-ידי האמ' ריקאים, המשיכו לטרוק את מבואות מחבואי-ההרים. הם לחצו בכל השיטות האפשריות על האיכרים, מורהרעב והנבערים-מדעת. ל' בסוף, נשבר אחד מהם, ה'שין על צ'ה — והסגיר את לוחמי-גריליה לידי אנשי-הצבא.

לאחר קרב קצר, נשבו צ'ה וחבריו. הם נלקחו לקאמירי, ושם, בחדר סמוך לתא בו ישב אותה שעה רוי' דבריי, נורה למחרת היום המהפכני-החולם, בידי סמל בוליבית, על פי הוראה מפורשת של המטכ"ל, כנראה ב' השראה אמריקאית ואחרי שהאמריקאים חק' רו את צ'ה.

★ ★ ★

בלי אלוהים

כך, שמונה חודשים לאחר שהתחיי לה ממש, נסתיימה שליחותי המהפכנית של צ'ה באסון.

התוכנית להפוך את המורדות המיורחים של הרי האנדים למובלעת מהפכנית יבש' תית נכשלה. אך אנשי-קאסטרו ממשיכים גם היום לאמן לוחמי-גריליה, בין השאר, בונצואלה ובפרו. צ'ה הפך ממנהיג חי ל' סמל מיסטי בינלאומי רב-עוצמה.

פירסום יומנו מהחה, כמובן, תכסים גאו' ני שמטרתו — להסביר לחוגי השמאל ול-קומוניסטים בעולם, שאינם מרוצים מסין ומ' מוסקבה, שקיים עוד מרכז מהפכני בעולם הממשיך להיאבק: קובה.

ערב פירסום היומן העיר הדיקטאטור בא' ריינטס, בלה-פאס: „גואררה בחר בארץ ה' לא-נכונה, בשטח בלתי-מתאים ובידיים הלא-נכונים. הוא היה גבר אמיץ — אך אלוהים לא עמד לצידו.“

משך, השבוע, דובר המו"ל הקובאי את כתפיו:

„מה משנה אם גואררה ניכשל? הוא אמר. עם מותו הפך כל לוחם-גריליה באמריקה הלאטינית לצ'ה לעתיד-לבוא.“

זוהי ארצן

מערות בית גוכרין

דובק

רויאל

פילטר

20 סיגריות. כיד המלך

1019 T. I. עסקים

וזוהי סיגרייתך